

Na turecké pusté pláni

♩=176

Na tu - rec - ké pus - té plá - ni bou - ří prud - ká vích - ři -
stro - my smut - nou pí - seň pě - jí ko - lem dlou - hé sil - ni -

ce,
ce.

Všu - de ti - cho ja - ko v hro - bě

a - ni ptá - ček nez - pí - vá.

Na - slou - chá pře - smut - né

pís - ní, kte - rá se k svě - tu cho - vá.

2. V sále hudba hudba tiše hrála, milý s jinou tancoval,
ona, by ho neviděla, odešla tam odsud dál.

[:Prosila miláčka svého se svým hlasem sniženým
by jí nechodil za jinou, nestal se jí nevěrným.:]

3. V nejkrásnějším jejím věku pro nevěrnost milence
šla a dala sbohem světu a své drahé matince.

[:Smutná byla, zaplakala, mlčky kývla přes ten háj,
měsíc svítil ve své kráse, Bůh pro ní nachystal ráj.:]